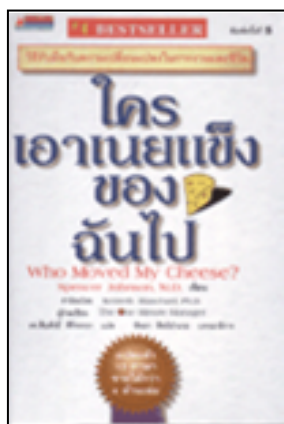

Who Moved My Cheese?

ใครเอาเนยแข็งของฉันไป

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนแรก ชื่อ "สังสรรค์เพื่อนร่วมรุ่น" ซึ่งเป็นการ พุดคุยกันระหว่างเพื่อนที่มาร่วมงานชุมนุมศิษย์เก่าถึงความพยายามที่จะจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิต โดยได้ข้อสรุปตรงกันว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับทุกคนและเรามักต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเพราะกลัวที่จะต้องเปลี่ยนจากสิ่งที่คุ้นเคยเดิม ๆ ตอนที่สอง เป็นหัวใจสำคัญของหนังสือเล่มนี้ชื่อ "ใครเอาเนยแข็งของฉันไป" ตอนที่สาม เป็นการแสดงข้อคิดที่ได้รับจากหนังสือเล่มนี้ว่ามีประโยชน์และสามารถนำมาปรับใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

ในที่นี้จะขอเล่าเนื้อหาในตอนที่สองพอสังเขป ดังนี้ ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีสี่ชีวิตเล็กๆ อาศัยอยู่ในเขาวงกต สองในสี่เป็นหนูชื่อว่า สนิฟและสเคอร์รี่ อีกสองเป็นมนุษย์จิวที่มีขนาดเท่ากับหนู มีชื่อว่า เอ็มและฮอว์ สิ่งๆ ที่เหมือนกันระหว่างสิ่งมีชีวิตทั้งสองชนิดนั้นก็คือ ทุกเช้าทั้งสี่จะแต่งตัว ใส่รองเท้าสำหรับวิ่ง แล้ววิ่งแข่งกันออกจากบ้านเพื่อหาเนยแข็งที่พวกเขาโปรดปรานในเขาวงกตที่วกวน มีมุมมืด ทางตัน มีทางเดินและห้องมากมาย ในบางห้องจะมีเนยแข็งที่แสนอร่อยหากใครได้เจอห้องเหล่านี้ก็จะมีชีวิตที่สุขสบายไปอีกนาน

เจ้าสนิฟและสเคอร์รี่ค้นหาเนยแข็งด้วยวิธีง่ายๆ ลองผิดลองถูกไปเรื่อยๆ ส่วนเอ็มและฮอว์จะใช้ความสามารถในการคิด เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต ในที่สุดทั้งสี่ก็พบกับเนยแข็ง ณ สถานที่เนยแข็ง น. หลังจากนั้นทุกเช้าทั้งสี่จะวิ่งไปที่สถานีเนยแข็ง น. จนกลายเป็นกิจวัตรประจำวัน เจ้าสนิฟและสเคอร์รี่ยังคงตื่นแต่เช้าทุกวันและวิ่งแข่งกันไปที่สถานีดังกล่าว ขณะที่เอ็มและฮอว์ซึ่งในตอนแรกก็วิ่งแข่งกัน แต่ไม่นานทั้งสองก็ตื่นสายและออกเดินแทนการวิ่งเพราะรู้แล้วว่าเนยแข็งอยู่ที่ไหน และจะไปด้วยวิธีใด พวกเขาถือว่าเนยแข็งนี้เป็นของเขาและไม่มีวันหมดไปทำให้โยจนลืมนึกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเนยแข็ง ในขณะที่เจ้าสนิฟและสเคอร์รี่กลับทำกิจวัตรเหมือนเดิมทุกวัน ทุกเช้าทั้งสองจะดมกลิ่นและวิ่งไปรอบๆ สถานีเนยแข็ง น. เพื่อตรวจดูว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อวันก่อนๆ หรือไม่แล้วจึงค่อยแตะเนยแข็งกิน

เช้าวันหนึ่งเมื่อเจ้าสนิฟและสเคอร์รี่มาถึงสถานีเนยแข็ง น. ก็พบว่าที่นั่นไม่มีเนยแข็งเหลืออยู่แล้ว แต่พวกมันก็ไม่ได้แปลกใจอะไร เพราะสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงทุกวันและเตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ไว้พร้อมแล้ว และรู้ว่าจะต้องทำอย่างไรต่อไป เพราะเมื่อสถานการณ์ที่สถานีเนยแข็ง น. เปลี่ยนแปลงไปพวกมันจึงต้องเปลี่ยนแปลงตามด้วยการหาสถานีเนยแข็งแห่งใหม่อย่างรวดเร็ว ในวัน

นั่นเองเมื่อเฮ็มและฮอว์มาถึงสถานีเนยแข็ง น. ทั้งสองต่างทำใจไม่ได้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพราะไม่เคยสนใจและเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเลย

ในขณะที่เฮ็มและฮอว์ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอะไรต่อไป เจ้าสนิฟและสเคอร์รี่ก็ล่องหน้าเดินลึกเข้าไปในเขาวงกตมองหาเนยแข็งตามสถานีเนยแข็งต่างๆ จนในที่สุดทั้งสองก็แทบไม่เชื่อสายตาตนเองเพราะมันเป็นคลังเนยแข็งที่ใหญ่ที่สุดเท่าที่พวกมันเคยพบมา ส่วนเฮ็มและฮอว์ยังคงอยู่ในสถานี เนยแข็ง น. ฝักรอคอยความหวังลมๆ แล้งๆ ในที่สุดฮอว์ก็เริ่มเหนื่อยหน่ายกับการรอให้สถานการณ์ดีขึ้นโดยที่ไม่ได้ลงมือทำอะไรจึงเตือนสติเฮ็มว่าทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาไม่มีทางกลับมาเป็นเหมือนเดิม แต่ชีวิตยังคงต้องดำเนินต่อไป ดังข้อคิดที่ว่า "ถ้าคุณไม่ยอมเปลี่ยนแปลงคุณอาจสูญพันธุ์ได้" แต่ฮอว์ยังคงยืนยันกรานที่จะอยู่ที่สถานีเนยแข็ง น. เพื่อรอคอยความหวังต่อไป ดังนั้นเฮ็มจึงตัดสินใจออกจากสถานีเนยแข็ง น. เพียงลำพังแม้จะไม่ชอบที่ต้องกลับเข้าไปในเขาวงกตอีกก็ตาม

ฮอว์เริ่มเดินกลับเข้าไปในเขาวงกตอีกครั้ง และตั้งคำถามว่า "คุณจะทำอะไรถ้าคุณไม่กลัว" ขณะเดียวกันก็ตระหนักว่าบางครั้งความกลัวก็เป็นสิ่งที่ดีเพราะความกลัวเป็นแรงผลักดันให้คนลงมือทำ แต่ถ้ากลัวมากเกินไปจะทำให้เราทำอะไรไม่ได้เลย ฮอว์เริ่มคิดว่าถ้ามีโอกาสจะต้องปรับตัวให้เร็วกว่านี้ แต่ครั้งนี้ถึงจะเข้าไปก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย หลายครั้งที่เขารู้สึกท้อแท้ก็เตือนตัวเองว่าก็ยังดีกว่าอยู่ในสถานีที่ไม่มีเนยแข็ง เพราะเท่ากับว่าเขาเป็นฝ่ายควบคุมสถานการณ์มากกว่ารอให้มันมาหา ฮอว์จึงคิดได้ว่า "หายกลัวเมื่อใดก็เป็นอิสระเมื่อนั้น" และเริ่มเรียนรู้ว่าหากเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่อันตราย เขาก็จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงนั้น แต่ถ้าเราเชื่อว่าการค้นพบสิ่งใหม่จะเป็นผลดีกับเราจะทำให้เราอ้าแขนรับการเปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับการเลือกจะเชื่ออะไร

บัดนี้ ฮอว์ปล่อยอดีตให้ผ่านไปและปรับตัวสู่ออนาคต ไม่ช้าฮอว์ก็ได้พบเนยแข็งใหม่ที่สถานีเนยแข็ง ม. และได้พบกับเจ้าสนิฟและสเคอร์รี่ด้วย ฮอว์จึงตระหนักว่าเมื่อไหร่ที่เขากลัวการเปลี่ยนแปลง เมื่อนั้นเขาได้ยึดติดกับภาพลวงตาของเนยแข็งเก่าที่ไม่มีอยู่ตรงนั้นจริงๆ เขาได้เรียนรู้จากเพื่อนหนูว่าพวกมันใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ทำอะไรให้ยุ่งยากเกินเหตุ และเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปพวกมันก็เปลี่ยนแปลงตาม ดังนั้นสิ่งที่เราทุกคนต้องทำ คือ วิเคราะห์ความผิดพลาดในอดีต วางแผนอนาคต เรียนรู้วิถีจัดการกับความเปลี่ยนแปลง ทำสิ่งต่างๆ ให้เรียบง่ายและยืดหยุ่นพร้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สังเกตการเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ ที่เริ่มขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ตัวเอง จะไม่มีอะไรดีขึ้นจนกระทั่งตัวเองได้เปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อพึงระลึก

การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้น**เสมอ**
คาดคะเนการเปลี่ยนแปลงไว้ล่วงหน้า
หมั่นตรวจตราการเปลี่ยนแปลง
ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่าง**รวดเร็ว**
เปลี่ยนแปลง
สนุกกับการเปลี่ยนแปลง
เตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และสนุกกับการเปลี่ยนแปลงอีกต่อไป**เรื่อย ๆ**